

Hortobágyi László (Hortator):

Vitakultúra algoritmus (2019)

(Miután ez a gyakorlat egy nagyon régi, öntudatlanná vált tematizálási technika alrészeként működik, ezért nagyon nehéz felfedezni alkalmazásának praxisát az adott helyzetek során. Mint ahogy közérthető felfejtése és megértése is egy koncentráltabb figyelmet igényel – mindazok számára akiknek egy égő csipkebokor látványa nem homályosítja el az érzékelését.)

*

Nem lehet tudni, hogy a módszer a zavarkeltés poliptinta effektusa avagy egyes tradicionális (talmudi) érvelési rendszer) velejárója, de a szembenálló *Vitázó*, egy adott problémát és információs anyagot már a vita kezdetén feldarabolja, azaz granulálja és egymástól elkülönített lépcsőkben küldi vissza, elveszítette vagy összezavarva ezáltal az eredeti összképet. Ezzel nemcsak azt éri el, hogy egyesével csúsztathatja a komplett logikai menet grádicsait és zilálja annak érvelési folyamatát, hanem átveszi a tematizálás vezérlését, ahol ebbéli, így kialakuló dominanciája további iszapkavaró lehetőségeket biztosít számára.

Ennek a bevezetőben felsorolt okainak, ama - a belterjességből is származó - organikus csőlátás is az eredménye, amely a *Vitázó* számára szinte fizikailag lehetetlenné teszi a szemben álló fél (*ellenérvelő-Kérdező*) logikájának a megértését avagy elfogadását. Ez a képesség azzal is rokon, mint a többezeréves pénzügyi machinációk kezelése során kialakult és folyamatosan öröklődő (például *Kabbalah* vagy a *gematria stb*,) - a számok használata által befolyásolt - képesség, amely nem igényel kreativitást, sokkal inkább a "granulátumok összerakását", némely esetben szintézisét. Ezt sokszor *Nobel* díjjal is jutalmazzák.

Ezért van, hogy az eredeti összkép logikáját, vagy meg nem értve, vagy azt szétzilálva, de szinte soha nem érhető el annak átadása a *Vitázó* számára, mert az *ellenérvelő-Kérdező* által beküldött bizonyos érvelési csomagok statisztikai logikája

kikezhdhetetlen és ez ellen a "veszéllyel" szemben csak a szétziláló "granulált érvelés" az egyetlen látszólagos poliptinta orvosság.

Igaz, sajnos az is a tematizációs belekényszerítés módszerének a győzeleme, ha ez ellen a módszer ellen - és az emiatti kényszerből - stabil statisztikai tényeket állít szembe az *ellenérvelő Kérdező*, mert ez rákényszeríti őt, hogy a formállogikai érvelések helyett, fáradtságosan, bizonyítékokat gyűjtsön, hogy elkerülje a pókhálóba gabalyodást. Mozgatva van.

Ez a graduálisan csúsztatott módszer továbbá az eredeti vitapontok lassú, lépcsőzetes átértelmezését eredményezi, melynek egyik végpontja során a *Vitázó* rámutat - az eredetitől már teljesen eltérő, de mégis az *ellenérvelő-Kérdező* szájába adott - álláspont logikai tarthatatlanságára, de amelynek már semmi köze az eredetileg indított és a tisztázandó ellentét alapstruktúrájához.

Ez odavezet, hogy a vitaindítás első szervájában a viszontválasz legelső "granulátumának" kicsiny és szinte észrevehetetlen (szándékos?) félreértelmezése az érvelési folyamat szegmenseiben egyre nagyobbá gömböcsődnek és így érkezik el az algortimus az *ellenérvelő-Kérdező* számonkéréséhez, melynek során már ezt a manipulatív kialakított vég- vagy részeredményt kéri számon rajta a *Vitázó*.

(*Hortobāgyinak Lātszō 2018*, <http://www.guo.hu> és a "*Budavāri Kutyāk & Cicāk*" honlap levelező tagja.)

*

http://guo.hu/?page_id=782

*

http://www.guo.hu/___WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/_Thoughts_Hortopaedia/2019_Vitakultura.pdf

*